

۲۰۱۳/۱۲/۳۰

نظر محمد مطمئن

بڼه ډاکټر او بڼه روغتون نه لرل د پلان برخه ده؟

د هيواد په کچه دومره ناخوالي او ستونزې شته چې کله ناکله سړی مجبوره کوي چې پر ناخوالو له سره فکر مه کوه، د نورو افغانانو په ډول ورځ تيره وه، که همدغه ناخوالي مورن راپورته نه کړو او په دې اړه بامسئوليتنه افغانان متوجه نه کړو، همدا د غفلت او نه مسؤوليت لری به همداسی روانه وي.

يوه ورځ مي په يوه مجلس کې چې د يو بڼه پوهنتون او اسلامي بانک په اړه په کابل کې د جوړيدو بحث کېدی، وړانديز وکی چې که مورن يو بڼه پرمختللی روغتون چې زموږ د کلتور او خلکو غوښتنو ته ځواب ووايي ولرو اوسمهال به تر هرڅه همدې ته زياته اړتيا وي، ټولو د بحث گډونوالو ته هغه مهال سمه ونه بريښدله، خو کلونه وروسته بيا هم هغه کسانو د دغسې روغتون په اړه ارمان درلود.

شخصي پوهنتونونه هغه هم په کښته کيفيت بڼه پرېمانه جوړ شول، دا يو بڼه پرمختگ دی، خو ستونزه داده چې ناسالم رقابت يې د محصلينو سويه ډيره کښته کړي.

په کندهار کې عينو ميني ته څيرمه د يوه لوی روغتون (کمپليکس) ودانيزې چارې په ډير گړندي ډول سره د عارف خان نورزي (اوسني د اوبو او بريښنا وزير) له خوا پيل شوې، ودانۍ يې نږدې په بشپړه کيدو وه چې پرته له دې چې هيوادوال خبر شي، يو ناڅاپه يې د ودانيو بشپړ کيدلو چارې ودرول شوې.

ډيری شنونکي په دې نظر دي چې گاونډي هيوادونه د دغسې اړينو ټول گټو کارونو په مخه نيولو کې لاس لري، دا ډول نړيواله ټولنه هم په خپل پلان کې نه لري چې افغانان دې له اساسي او ټولگټو پروژو څخه برخمن شي.

هره ورځ مو په زرگونو ناروغان پاکستان، ايران او هند ته ځي، هغه افغانان چې اقتصادي حالت يې بڼه دی، ترکيې، عربي هيوادونو او ځيني شتمن خو امريکا، انگلستان او جرمني ته د تداوي لپاره ځي.

د پاکستان روغتونونه په افغانانو ډک وي، هلته چې هر مشهور او لوی شخصي روغتون ته سړی سر وربښکاره کړي نو ډيره سلنه ناروغان يې افغانان وي.

داسي نه ده چې په پاکستان کې افغان مهاجر همدغو پرمختللو او قيمتي روغتونو ته ورځي، له افغانستان څخه هره ورځ په زرگونو افغانان په ډير مشکل سره سفر کوي او د پاکستان او افغانستان په سرحدونو له ستونزو سره سره بيا هم مجبوره دی چې د تورخم، چمن او ميرانشاه د لاري د پاکستان کويټي، کراچي، پېښور، لاهور او اسلام آباد روغتونو ته ځانونه ورسوي.

تير کال خو د تورخم د لاري د بنديدو له امله په تورخم ښارگوټي کې افغان ماشومان او ښځې هم مړې شوې، او د ځينو رنځورانو رنځ د يخې هواله له امله زيات شو.

سمه ده چې دولت پلان نه لري چې د هيواد په مرکز او زونو کې د افغانانو له پاره وړ او مناسب لوی روغتونونه جوړ کړي، دا ډول نړيواله ټولنه هم نه غواړي چې د افغانانو تداوي دې په کور دننه وښي.

باوري يم، که چېرته د افغان دولت په چوکاټ کې د عامې روغتيا وزارت د غلاشوو پيسو يوه اندازه په لويو روغتونونو لگولي وای نن به تر ډيره حده زموږ د افغان ولس د ناروغانو ستونزه حل وای.

بل لوری افغان شتمن دی چې سترگې ورته اوړي، په ډيرو هيوادونو کې شخصي روغتونونه د دولتي روغتونو په پرتله پرمخ تللي او بڼه مجهز او د پام وړ خدمات لري، که زموږ سوداگرو دغې تشي ته پام کړی وای نو پر ځای سرمايه گذاري به وای، هم به يې گټه وای او هم به الله ج د ثواب مستحق گرځولي وای.

په دې اړه مي ډير فکر وکی چې ولی زموږ شتمن په هيواد کې دننه روغتون نه جوړوي، سمدستي مي د عارف خان نورزي کمپلکس په ذهن کې راوگرځيد، لږ ځنډو وروسته مي ځان ته قناعت پر دی ورکړی، چې ممکن کوم گاونډي هيواد به ورته ويلې وي چې څومره پيسې تاسي ته په کار کېږي نغدي يې واخله خو له دغه کار څخه تير شه.

بله خبره مي په ذهن کې توپکسالاري او زورواکي راوگرځيدله، که کوم شتمن دلته مجهز روغتون جوړ کړي او ډير ناروغان ورته مراجعه کوي، د برق مسولین به وخت پر وخت برق د دی له پاره پري قطع کوي چې دوی ته بايد حق (مفتي پيسې) ورکړي.

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

د عامي روغتيا وزارت به په روغتون كې د شراكت ونډه (فيصدي) غواړي، د حوزې او پوليسو ځينې كسان به اخطار وركوي كه پيسې ورنه كړي نو بيا به خپله د روغتون مالک او يا دهغه زامن تېنټوي.

گاونډي هيوادونه به يې په ډول ډول نومونو تورنوي او پايله داچې د روغتون كار به پاتې وي ټول وخت به د خپل ځان د خلاصون او دفاع له پاره كار كوي.

درېيمه ستونزه د ښو ډاكټرانو درلودل دي، سمه ده چې په افغانستان كې ښه ډاكټران شته، خو هغوی د مريض تر تشخيص او دهغه د روغتيا پرځای د خپل جيب ډير خيال ساتي، ښه مثال يې د هيواد په مركز كې ځينې شخصي روغتونونه دي، ډيری داسې كسان يې عمليات كړي چې اړتيا اصلاً عمليات ته نه لري.

زه ډير داسې كسان پېژنم چې افغان ډاكټرانو د پيسو لاسته راوړلو له پاره ورته د عمليات ويلې خو چې كله پاکستان او يا هند ته تللي د څو پاكټه گوليو او څو سنتو سره يې الله ج روغتيا نصيب كړي ده.

كه د گاونډيو هيوادونو څخه ډاكټران راوستل كېږي، افغان ډاكټران او مافيا ډول ډول ستونزې ورته جوړوي، بالاخره له اونی او مياشت تيرولو وروسته د بل هيواد تكره ډاكټر د مرگ له ويري بيرته له افغانستان څخه په كابل ميدان هوايي كې د تل له پاره خدای پاماني كوي او شكرونه باسي چې له افغانستان څخه ژوندی بيرته وځي.

تر ټولو لويه ستونزه هيواد ته د افغان تجارانو له خوا د بي كفيته دارو راوړل، د عامي روغتيا وزارت د فارميسي رياست كې د رشوت پر وركولو يې د توزيع او خرڅلاو امر اخيستل او بيا د ډاكټرانو له خوا د كميشن اخستلو په بدل كې افغان ناروغانو ته دهمدغه بي كفيته داروگانو وركول دي.

په ځينو دولتي روغتونو كې خو له وخت څخه تير درمل هم رنځورانو ته وركول كېږي، زما يو ملگري چې د كندهار ولايت په ميرويس روغتون كې كار كوي، ويل چې سور صليب نوموړي روغتون ته زياته دوا وړيا د دي له پاره وركوي چې رنځورانو ته وركول شي، او د درملو كفيته هم ډير ښه وي، خو دغه درمل د مسؤلو كسانو له خوا په معلومو درملتونو كې په لوړه بيه خرڅيري.

هغه دارو چې پاتې شي او خرڅ نه شي وخت يې تير شي بيا د روغتونو پر شيفونو (ځانگو) وپشل كېږي او لارښوونه ورته كېږي چې ژر تر ژره دغه له وخت څخه تير درمل وايستل شي (ناروغانو ته وركول شي) تر څو نور دارو له سور صليب څخه ترلاسه كړي.

هند هيواد ته زموږ ډير افغانان د تداوي له پاره ځي، او د هند درمل او هلته تداوي په لوړه بيه تماميري، هره ورځ په ميليونو ډالر اقتصادي زيان موږ د ناروغانو له امله وينو، كه زموږ شتمن او كابل اداره توانيدلي وای چې دغه اقتصادي زيان ته يې ځواب ويلي وای نو ممكن چې د اقتصاد تر څنگ به د ولس زړه هم افغان تجارانو او كابل ادارې لاسته راوړی واي.

كه يو ناروغ پاکستان ته له كابل، شمالي ولايتونو، غزني، لويې پكتيا او لوی كندهار څخه ځي، ډير زيات مصارف يې د موټر كرايه، په پاکستان كې د هوټل او ډوډی لگښت وي، دغه لگښت تر هغه څه لوړ وي چې درمل او د ډاكټر فيس دی.

له يادو لگښتونو ها خوا د پاكستاني پوليسو له خوا ځورونه او له افغانانو څخه پيسې اخستل، دا ډول د جيب وهونكو له خوا له افغانانو څخه پيسې غلاكول هم لويه ستونزه ده. په پاکستان كې د افغانستان سفارت نه دی توانيدلی چې د افغانانو ستونزو ته مناسب حل او د پاکستان د حكومت پام واړوي.

كه هند ته افغان ناروغ ځي د ويزې مصارف، د الوتکې ټكټ او هلته په هوټلونو كې اوسيدل دومره لوړ مصرف دی چې يواځې شتمن افغانان كولاى شي ولاړ شي.

تر ټولو بده او ناروا يې په پاکستان او هندوستان كې د مريضانو شكونه د افغان كميشن كارانو له خوا څخه ده، زه نه وم خبر چې په پاکستان كې په روغتونو كې افغان كميشن كاران له پاكستاني كميشن كارانو سره په شريكه كار كوي، او بي وزلي افغانان لوتي.

په هند كې د افغان كميشن كارانو ونډه دومره درنه ده چې تر ۴۰ سلنې پورې رسېږي، كه درمل د ۱۰۰۰ هندي روپيو وي، افغان رنځور بايد چې ۱۴۰۰ هندي روپۍ وركړي، دا ډول د ټسټونو او عملياتو په برخه كې ورته ستونزې شته.

په هيواد كې دننه هم كورگډي ډاكټران او د روغتونو مالكان ډير بي رحمه دي، ماته يوه ملگري وويل چې د سترگو يو ډول انځور مې په كابل كې په ۳۰۰۰ افغانۍ واخيست خو همغه انځور په پېښور كې په ۸۰۰ افغانۍ (۱۵۰۰ كلداري) اخستل كېدی.

د پاڼو شميره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنی د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

افغان ډاکټران له اړتیا پرته رنځور ته دومره درمل ورکړي چې د هغه خواړه هسټي او نیسټي گرده ورڅخه واخلي، خو په پاکستان کې بیا دا ډول نه ده، د اړتیا سره سم درمل ورکول کېږي.

زما بڼه یاد دي د طالبانو د حکومت پر مهال په هلمند ولایت کې زه اوسیدم، یو رنځور مې ډاکټر ته ورؤست، ډاکټر ځکه زه پېژندلم چې ځوی یې زما سره د انگلیسي ژبې کورس کې شاگرد وو، هغه رنځور ته یې دهغه وخت د اتیا زره افغانیو (۸۰ پاکستانې کلدارو) درمل ورکړل، کله چې رواوتم، رنځور ویل چې همدغه ډاکټر ته په دومداره ډول راځم، هر ځل دوه نیم لکه، دوه لکه اتیازره او درې لکه افغانیو درمل راته لیکي.

زموږ رنځوران ډیرې زیاتې ستونزې لري، سمه ده چې سوداگر له دي ویري چې امنیتي ستونزې لري سرمایه گذاري نه شي کولای، په دي تمه چې هغه شتمن چارواکي چې د امریکا په خیرات کې د بنو ډیرو شتو خاوندان شول، ځینې والیان، ځینې وزیران، د ولسي جرگې ځینې غړي، د مشرانو جرگې ځینې غړي وهڅول شي تر څو په مرکز کابل او لویو ښارونو کې مجهز روغتونونه جوړ کړي، د افغان ډاکټرانو په څنگ کې بهرنی ډاکټران هم قانع کړي چې د رنځورانو خدمت وکړي.

ځینې کوچني روغتونونه په ځانگړو برخو کې جوړ شوي چې بڼه پرمختگ دي، خو ځینې لوي روغتونونه یواځي د افغانانو د لوتلو له پاره دي، او ناسالم رقابت کوي، هڅه یې داده چې څه ډول له رنځورانو پیسې ولوتي.

پای

د پایو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ